

յատունը, երեք հսկայական հեշտաեռներով, ածուխի տոպարակներով, հացով լի քաղցակներով, շաքարի, թէյի և այլ իրերի արկղներով։ Միւս վագոնում բացուեցաւ դեղատուն, ուր և տեղաւորուած էին ի միջի այլոց բժիշկները. իսկ երրորդ վագոնը՝ ընդհանրապէս յայտարարութիւնների և տեղեկատու բաժանմունք (справочное отдѣление) պոստային մարկաներ, բաց նամակներ վաճառելու մաս կոչուեցաւ։ Այսպէս որոշ կազմակերպութեամբ մնաք բարեաւի աղաղակներով օդը թնդացնելով թողեցինք Մոսկուան, որ միքանի բոպէից յետոյ անյայտացաւ մեր տեսողութիւնից։

ՄՈՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ

Եատ բառեր կան, որ չունին ճիշտ սահման, և խառնում են մէկը միւսին, սակայն մի և նոյն ժամանակ անհրաժեշտ են մոքեր հաղորդելու համար. այսպէս են դաստիարակութիւն (воспитание), կրթութիւն (образование) և մինչև իսկ ուսուցում (обучение) բառերը։

Մանկավարժները երբեմն չեն ընդունում կրթութեան և դաստիարակութեան տարբերութիւնը և մի և նոյն ժամանակ առանց կրթութիւն, դաստիարակութիւն և ուսուցում կամ դասաւանդութիւն (преподование) բառերը գործ ածելու անկարող են իրենց մոքերն արտայայել։ Անհրաժեշտաբար պէտք է որ այս բառերին համապատասխանող առանձին դաղափարներ լինին. Գուցէ պատճառներ կան, որ բնազդաբար չենք կամենում ճիշտ և բուն իմաստով գործ ածել այս դաղափարները, սակայն գոյութիւն ունին այս դաղափարները և իրաւունք ունին առանձին առանձին գոյութիւն ունենալու։ Դերմանիա-

յում Erzinhung (գաստիարակութիւն) և Unterriht (ուսուցում) գաղափարները որոշ ստորաբաժնում ունինք լնդունուած է, որ գասաւանդութիւնը մտնում է դաստիարակութեան մէջ, որ գասաւանդութիւնը գաստիարակութեան գլխաւոր միջոցներից մէկն է. որ ամեն մի դասաւանդութիւն գաստիարակչական տարր ունի իւր մէջ, ferziehliges Element: իսկ կրթութիւն գաղափարը, Rilbungը, կամ գաստիարակութեանն են խառնում կամ դասաւանդութեանը, Գերմանացիների տուած սահմանը, որ ամենից ընդհանուրն է, հետեւեալն է, գաստիարակութիւնն ամենալաւ մարդիկ կրթելու միջոցն է, որ պէտք է համաձայն լինի մարդկային կատարելութեան՝ որոշ դաշտագլխից մշակուած իդէալին, Դասաւանդութիւնը, որ բարոյական զարգացում է պարունակում, թէև նպատակին համենելու միակ միջոցը չէ, սակայն ամենագլխաւորներից մէկն է, որոնց թւում բացի գասաւանդութիւնից գոյութիւն ունի դաստիարակութիւնը որոշ գաստիարակութեան նպատակի համար շահաւէտ պայմանների մէջ դնելը, այն է՝ կարգապահութիւնն (disciplina) ու բռնութիւնը (Zucht):

Մարդու հոգին, ասում են գերմանացիք, պէտք է մարդուի մարմնի պէս: Der Geist muss gezüchtigt:

Ինչպէս ասուեցաւ, կրթութիւնը Գերմանիայում հասարակութեան մէջ և երբեմն մինչև իսկ մանկավարժական գրականութեան մէջ կամ դասաւանդութեանն ու դաստիարակութեանն են խառնում կամ հասարակական երեսյթ է ճանաչում, որի հետ մանկավարժութիւնը գործ չունի: Ֆրանսերէնում նոյն իսկ չգիտեմ մի բառ, որ համապատասխանէ «կրթութիւն» գաղափարին, education, instruction, civilisation բոլորովին ուրիշ գաղափարներ են: Նմանապէս և անգլիերէնում չկայ կրթութիւն գաղափարին համապատասխանող բառ:

Գերմանական գրձնական մանկավարժները (ուղագործութիւններ) երբեմն մինչև իսկ բնաւ չեն ընդունում դաստիարակութեան և կրթութեան ստորաբաժնումը. թէ մեկը և թէ միւսը նոցա համացողութեան մէջ միանում,

մի ամբողջութիւն, մի անբաժանելի բան է դառնում։ Զրուցելով նշանաւոր Դիստերուեգի հետ խօսքը ըերի կրթութեան, դաստիարակութեան և դասաւանդութեան խնդրին։ Դիստերուեգը կծու հեգնաւթեամբ խօսեց այն մարդկանց մասին, որոնք ստորաբաժանում են այս գաղափարները, — նորա հասկացողութեամբ թէ մէկը և թէ միւսը միանում են։ Եւ մի և նոյն ժամանակ խօսում էինք դաստիարակութեան, կրթութեան և դասաւանդութեան մասին և լաւ հասկանում իրար։ Հենց ինքն ասաց, որ կրթութեան մէջ կայ դաստիարակչական տարր, որ պարունակուում է խրաբանչիւր դասաւանդութեան մէջ։

Ի՞նչ են նշանակում այս բառերը, ինչպէս են հասկացում և ինչպէս պէտք է հասկացուին։

Չեմ կրկնիլ այն վէճերն ու խօսակցութիւնները, որ ունեցել եմ մանկավարժների հետ այս առարկայի մասին, և ոչ ել կըքաղեմ գրքերից այն հակասական կարծիքները, որ գոյութիւն ունին գրականութեան մէջ նոյն առարկայի մասին, — այդ չափազանց երկար կը լինէր, և խրաբանչիւր ոք կարդալով մանկավարժական առաջին յօդուածը՝ կարող է ստուգել խօսքերիս ճշմարտութիւնը, — այլ այսուղ կ'աշխատեմ բացատրել այս գաղափարների ծագումը, տարբերութիւններն ու հասկացողութեան անորոշութեան պատճառները։

Մանկավարժների հասկացողութեամբ դաստիարակութեան մէջ մտնում է դասաւանդութիւնը։

Մանկավարժութիւն կոչուած գիտութիւնը զբաղում է միայն դաստիարակութեամբ և նայում է կրթուող մարդուն իբրև մի էակի, որ կատարելապէս ենթարկում է դաստիարակողին։ Կրթուողը միայն նորա օգնութեամբ է ստանում կրթիչ կամ դաստիարակիչ տպաւորութիւններ, լինին ողբա գրքեր, դրոյցներ և յիշողութեան պահանջներ, գեղարտեստական կամ մարմնական վարժութիւններ։ Թոյլ է տրւում, որ ամբողջ արտաքին աշխարհն այնքան ազդէ աշակերտին, որքան որ դաստիարակողը յարմար կըդատէ։ Դաստիարակողն աշխարհի

ազդեցութիւնից իւր ասնին անթափանցելի պատճեշով հեռու պահել է աջևառում և միայն իւր դիտական դպրոցական — դաստիարակչական ձագաւից բաց թողառում այն, ինչ որ օգտակար է համարում։ Չեմ խռում այն բանի մասին, թէ ինչ էին անում կամ ինչ են անում այսպէս կոչուած յետադրէմ մարդիկը. ես ջուր չեմ ծեծում, այլ խօսում եմ, թէ ինչպէս են հասկանում դաստիարակութիւնը և ինչպէս են դաստիարակում ամենալավ կոչուած առաջնակարգ դաստիարակները։ Ամեն տեղ կեանքի ազդեցութիւնը մանկավարժի հոգացողութիւնից հեռացուած է, ամեն տեղ դպրոցը գրքի այն իմաստութեան շինական պարսպով է պատասխանականութիւնը. Այսպէս է նայում մանկավարժութիւնը կոչուած գիտութիւնը, որովհետեւ իրաւունք է համարում դիտենալու այն, ինչ որ պէտք է ամենալաւ մարդկութելու, և հնարաւոր է գտնում սանից հեռացնել ամեն մի հակադաստիարակչական (ՅԻԵՅՅՈՅԻՏԱԳԵԼԻ) ազդեցութիւն. այսպէս է վարւում և դաստիարակութեան պրաքտիկան։

Այսպիսի հայեացքի չնորհիւ բնականարար կշփոթուեին գաստիարակութիւնն ու կրթութիւնը, որովհետեւ ընդունեում է, որ եթէ չինէր դաստիարակութիւն, չէր լինիլ և կրթութիւն։ Սակայն վերջին ժամանակներու, երբ սկսեցին աղատ կերպով զգալ կրթութեան աղատութեան պահանջը, լաւագոյն մանկավարժներն այն համոզման եկան, որ դասաւանդութիւնը դաստիարակութեան միակ միջացն է, և այդ ստիպողական և պարտաւորեցուցիչ դասաւանդութիւնը, որի պատճառով և շփոթում էին երեք գաղափարներն էլ, այն է՝ դաստիարակութիւն, կըրթութիւն և ուսուցում։

Տեսական մանկավարժի (ուդացու—թօրետիկ) հասկացողութեամբ դաստիարակութիւնը մի մարդու միւս մարդու վրայ ունեցած ներգործութիւնն է և պարաւուա-

կում է երեք դործողութիւն 1) դաստիարակողի բարոյական կամ բռնի ազգեցութիւնը — կեանքի եղանակ ու պատիժներ, 2) ուսուցանելը, դասաւանդելը և 3) այն ազգեցութիւններով առաջնորդելը, որ կեանքը թողել է դաստիարակուողի վրայ։ Մեր համոզմամբ սխալն ու դաշագիտիների շփոթութիւնն այն բանից է առաջանում, որ մանկավարժութիւնն իւր առարկան դաստիարակութիւնն է համարում և ոչ թէ կրթութիւնը և հնարաւոր չէ գտնում, որ դաստիարակողը կարողանայ նախատեսել, համեմատել և որոշել կեանքի բոլոր ազգեցութիւնները։ Իւրաքանչիւր մանկավարժ համաձայն է այն բանին, որ կեանքն իւր ազգեցութիւնը թողնում է նախ քան դպրոց մտնելը և դպրոցից յետոյ, նաև դպրոցում եղած ժամանակ, չնայելով որ շարունակ աշխատում են կեանքը հեռացնել։ Այս ազգեցութիւնն այնքան զօրեղ է, որ մեծ մասամբ ոչնչացնում է դպրոցական դաստիարակութեան ամբողջ ազգեցութիւնը, սակայն այս բանը մանկավարժը մանկավարժութեան արուեստի և գիտութեան զարգացման թերութիւն է նկատում լոկ և յամենայն դէպս իւր նպատակը մարդկանց որոշ եղանակով դաստիարակելն է համարում և ոչ թէ կրթելը, այսինքն այն ճանապարհների ուսումնասիրութիւնը, որոնց միջոցով կրթւում են մարդիկ, և այն, ինչ որ նպաստում է այս ազատ կրթութեանը։ Համաձայն եմ այն բանին, որ Unterrichtը, ուսուցումը (ученик), դասաւանդութիւնը (преподавание) դաստիարակութեան, Erziehung-ի, մասն է, սակայն կրթութեան մէջ մտնում է թէ մէկը և թէ միւսը։

Դաստիարակութիւնը մանկավարժութեան առարկան չէ, այլ այն երեսյթներից մէկը, որին մանկավարժութիւնը չէ կարող ուշադրութիւն չդարձնել, իսկ մանկավարժութեան առարկան կարող է և պէտք է լինի միայն կըրթութիւնը։ Մեր համոզմամբ կրթութիւնն ընդարձակ մաքով առած այն բոլոր ազգեցութիւնների համագումարն է, որոնք զարգացնում են մարդուս, տալիս են նորան աւելի լայն աշխարհայեցողութիւն, տալիս են նորան

նոր տեղեկութիւններ։ Մանկական խաղերն ու չարչարանքները, ծնողների պատիմներն ու գոքերը, աշխատանքներն ու բռնի և ազատ ուսուցումը, արուեստներն ու դիտութիւնները, կեանքը—բոլորն էլ կրթում են։

Կրթութիւն ասելով ընդհանրապէս կամ այն բոլոր ազգեցութիւնների հետևանքն է հասկացւում, որ թողնում է կեանքը մարդուս վրայ (ամարդու կրթութեան իմաստով դործ ենք ածում կրթուած մարդ) կամ նոյն այն ազգեցութիւնը, որ թողնում են մարդուս վրայ կեանքի բոլոր պայմանները (գերմանացու, մուժիկի, ազնուականի կրթութեան իմաստով դործ ենք ածում հետեւալը, մարդը ստացել է լաւ կամ վատ կրթութիւն և այլն)։ Մենք միայն այս վերջնի հետ դործ ունենք։ Դաստիարակութիւններն այն ազգեցութիւնն է, որ մի մարդ ունենում է միւսի վրայ այն նպատակով, որ ստիւ է դաստիարակութիւններ (нравственная привычка) (ասում ենք՝ նորան կեղծաւոր, աւազակ կամ բարի մարդ են դաստիարակելը Սպարտացինները դաստիարակում էին սրտու մարդիկ, ֆրանսիացինները դաստիարակում են միակողմանի և ինքնազոհ մարդիկ)։ Դաստանդութիւնն այն է, որ մի մարդ միւսին տեղեկութիւններ է տալիս (կարելի է դաս տալ ճատրակ (շախմատ) խաղալ, պատմութիւն, կօշկակարութիւն։ Ուսուցումը, դասաւանդութեան մի տարբեր կողմը այն ազգեցութիւնն է, որ մի մարդ ունենում է միւսի վրայ այն նպատակով, որ սահպէ աշակերտին իւրացնելու որոշ փիզիքական անհատական սովորութիւններ (սովորեցնել երգել, հիւսնութիւն անել, պարել, թիավարել, անգիր արտասանել)։ Ուսուցումն ու դասաւանդութիւնը կրթելու միջոցներն են, երբ ազատ են։ դաստիարակութեան միջոցներ՝ երբ սովորեցնելը բռնի է, իսկ դասաւանդութիւնը սահմանափակ, այսինքն աւանդում են միայն այն առարկաները, որ դաստիարակողը կարեւոր է համարում։ Ճշմարտութիւնը պարզ է և բնազդաբար յայտնում է իւրաքանչիւրին։ Ինչքան էլ աշխատելու

լինինք անջատելին միացնել ձուլել, անբաժանելին ստորագրաժանել և գաղափարները համապատասխանել տալ գոյութիւն ունեցող իրերին, — ճշմարտութիւնն ակներեւ կը մնայ:

Դաստիարակութիւնն այն ստիպօղական ու բռնի աղդեցութիւնն է, որ մի անձնաւորութիւն ունենում է միւսի վրայ այն նպասակով, որ կրթէ այնպիսի մարդ, որ մեզ լաւ է թուում. իսկ կրթութիւնը մարդկանց այն աղատ յարաբերաւթիւնն է, որի հիմունքն է մէկի տեղեկութիւններ ձեռք բերելու պահանջը, իսկ միւսի պահանջն է արդէն նորա ձեռք բերածը հազարդելը. Դաստաւանդութիւնը, Unterrichtը, միջոց է ինչպէս կրթութեան, այնպէս և դաստիարակութեան. Դաստիարակութեան և կրթութեան տարբերութիւնը միայն բռնութիւնն է, որ գաստիարակութիւնն իւր իրաւունքն է համարում. Դաստիարակութիւնը բռնի կրթութիւնն է: Կրթութիւնն աղատ է:

Դաստիարակութիւն, Գրանուերէն education, անգլիերէն education, գերմաներէն Erziehung բառերն այնպիսի գաղափարներ են, որոնք գոյութիւն ունին Եւրոպայում: Իսկ կրթութիւնն (օբразование) այնպիսի հասկացողութիւնն է, որ միայն Ռուսաստանում գոյութիւն ունի և մասամբ Գերմանիայում, որտեղ գոյութիւն ունի գրեթէ համապատասխան բառ՝ Bildung: Իսկ Ֆրանսիայում և Անգլիայում այս գաղափարն ու բառը ամենեին չկան: Civilizationը լուսաւորութիւնն (պրօցեսուն) է, instructionը Եւրոպական այնպիսի հասկացողութիւնն է, որ առւսերէն չէ թարգմանւում և նշանակում է գպրոցական գիտական տեղեկութիւնների հարստութիւն կամ այս տեղեկութիւնները հազարդելը, բայց ոչ կրթութիւն, որ պարունակում է և՛ գիտական ծանօթութիւններ, և՛ արևեստներ և՛ ֆիզիքական զարգացում:

Լ. Ն. Տալսոյ:

Փ. Ը.

(Դարօւնակելի)